

PER NOSALTRES I LA NOSTRA SALVACIÓ

1. *Recuperar el que s'havia perdut*

Jesús és el nostre Salvador. Això implica tenir consciència que els homes estàvem en una situació perduda, que la nostra vida havia perdut el seu valor o la possibilitat de realitzar-se amb sentit, i que Jesús ve a recuperar-nos el valor de la nostra vida, per donar-nos la possibilitat de realitzar-la amb sentit.

Es tracta de res menys que del total restabliment de la nostra relació originària amb Déu i amb tots els homes i totes les coses.

Sabeu que heu estat rescatats de la manera absurda de viure que havíeu heretat dels vostres pares, no amb res de corruptible, com la plata o l'or, sinó amb la sang preciosa de Crist, anyell sense tara ni defecte. Des d'abans de crear el món, Déu ja l'havia predestinat, i ara, a la fi dels temps, l'ha manifestat a favor vostre: per ell, vosaltres creieu en Déu, que l'ha ressuscitat d'entre els morts i li ha donat la glòria.

Per això teniu posades en Déu la fe i l'esperança. Vosaltres us heu purificat obeint la veritat i ara podeu practicar un amor fratern sense hipocresia. Estimeu-vos els uns als altres intensament i amb un cor net, ja que heu estat engendrats de nou, no d'una llavor corruptible, sinó d'una que és incorruptible: la Paraula de Déu viva i eterna.

(I Pe 1,18-21)

Preguem: Senyor, et demanem que siguem conscients que et necessitem i que tu ets qui ens mostres el sentit de la vida. Que sapiguem confiar en tu sempre.

2. *Salvació com a rescat*

És essencial copsar en la idea de "redempció" el sentit d'alliberament de l'home des d'una situació penible d'esclavatge o d'ostatge, mitjançant el pagament d'un preu per part de l'alliberador.

El pecat s'ha fet senyor nostre i ser rescatats suposa un amor incondicional de part de Déu, que ens allibera d'aquest amo.

És el propi pecador qui s'esclavitzava i, en conseqüència, es tracta de ponderar l'estimació i l'agraïment que hem de tenir nosaltres al Senyor de l'alliberament de l'esclavitud, que ens destrueix com a persones i com a comunitat.

Ja que heu estat comprats pagant un preu. Glorifiqueu Déu, doncs, en el vostre cos... És pagant un preu que heu estat comprats: no us feu esclaus dels homes.

(I Cor 6,20; 7,23)

Sabent que heu estat rescatats de la vostra inútil manera de viure, rebuda per tradició dels vostres pares, no pas en res de corruptible, amb plata o amb or, sinó amb una sang preciosa, com la d'un anyell immaculat i innocent, el Crist, predestinat abans de la creació del món i manifestat al final del temps per causa de vosaltres.

(I Pe 1,18-20)

Preguem: Senyor et demano que m'ajudis a discernir les meves infidelitats, fruit de la llibertat que m'has concedit i jo he malgastat, i sàpiga recolzar-me en el teu amor sense límits.

3. *Salvació com a expiació*

Aquí el model interpretatiu és que Déu ha estat ofès, o ha estat defraudat de quelcom que li devíem, i que, per tal de reconciliar-nos amb Ell, hem de reparar l'ofensa o li hem de retornar el que li hem defraudat.

Això és fàcilment combinable amb la idea bíblica de *sacrifici*. El sacrifici propiciatori pot ser una manera amb què el fidel expressa el seu penediment i demana a Déu el perdó i la reconciliació: representa aleshores la

Tots van sortir de l'arca agrupats en famílies. Noè va dedicar un altar al Senyor. Prengué animals i ocells de cada espècie considerada pura i els oferí en holocaust sobre l'altar. El Senyor es va complaure en l'olor agradable dels sacrificis, i va dir: No tornaré mai més a maleir la terra per culpa dels homes, perquè el cor de l'home està inclinat al mal des de la seva joventut. No tornaré a fer morir tots els vivents com acabo de fer-ho. Mentre duri la terra, mai no faltaran sembres i collites, fred i calor, estiu i hivern, dies i nits.

(Gen 8,18-22)

conversió de cor de la persona, en l'esperança del perdó gratuït de Déu.

Però fàcilment el sacrifici pot convertir-se en un intent de guanyar-se el perdó de Déu oferint-li coses. Però Déu no s'aplaca amb els braus i vedells dels homes, sinó amb la veritable contrició i conversió de cor. Déu sempre segueix estimant l'home, encara que sigui pecador.

Després, mentre era a taula a casa seva, van acudir-hi molts publicans i altres pecadors i es posaren a taula amb Jesús i els seus deixebles. Quan els fariseus ho veieren, digueren als deixebles: Per què el vostre mestre menja amb els publicans i els pecadors? Jesús ho va sentir i digué: El metge, no el necessiten els qui estan bons, sinó els qui estan malalts. Aneu a aprendre què vol dir allò de: El que jo vull és amor, i no sacrificis. No he vingut a cridar els justos, sinó els pecadors.

(Mt 9,10-12)

Preguem: Pare, que la gratuïtat del vostre Amor sigui el motor de la conversió dels nostres cors

4. *Què és el pecat*

Per a entendre millor què és la salvació, hauríem de procurar entendre primer què és el pecat. El pecat no és únicament una transgressió de la llei, un passar per damunt del manament. El pecat és una ofensa al Senyor, en el sentit que el pecat és el rebuig de l'amor constitutiu de l'home. És dir que no a una declaració d'amor.

El pecat és l'abandó de l'Aliança: "tu seràs el meu fill, jo seré el teu Pare". És abandonar la relació d'amor filial que és la que constitueix la persona.

És el rebuig de la comunió amb Déu manifestat en el rebuig de la comunió amb la natura i amb els altres homes.

El pecat, només es pot pensar en el context d'una relació amorosa i, per tant, gratuïta i lliure entre Déu i l'home responsable de la creació que Déu ha posat a les seves mans.

Ens escollí en ell abans de crear el món, perquè fóssim sants, irrepressibles als seus ulls. Per amor ens destinà a ser fills seus per Jesucrist, segons la seva benèvola decisió, que dóna glòria i lloança a la gràcia que ens ha concedit en el seu Estimat. En ell, per la seva sang, hem obtingut la redempció, el perdó dels nostres pecats.

Ef (1,4s)

Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El fill li digué: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu. Però el pare digué als seus criats: De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també l'anell i les sandàlies, porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem retrobat.

(Lc 15,20-24)

Preguem: Pare, perdoneu les nostres culpes i feu-nos dignes del vostre Amor

5. *Què vol dir salvació*

Entès que pecat i salvació solament es poden comprendre correctament en un entorn de relació d'amor, i que pecat es la renúncia o trencament d'aquesta relació, la salvació es la recuperació d'aquesta relació, o el camí vers la recuperació, oferta de forma contínua i gratuïta per Deu, i acceptada voluntàriament per cada persona.

Què direm, doncs, davant d'això? Si tenim Déu amb nosaltres, qui tindrem en contra? Ell, que no va plànyer el seu propi Fill, sinó que el va entregar per tots nosaltres, com no ens ho donarà tot juntament amb ell? Qui s'alçarà per acusar els elegits de Déu, si Déu mateix els fa justos? Qui gosarà condemnar-los, si Jesucrist mateix va morir, més encara, va ressuscitar, està a la dreta de Déu i intercedeix per nosaltres? Qui ens separarà de l'amor de Crist? ...

N'estic cert: ni la mort ni la vida, ni els àngels ni les potències, ni el present ni el futur, ni els poders, ni el món de dalt ni el de sota, ni res de l'univers creat no ens podrà separar de l'amor de Déu que s'ha manifestat en Jesucrist, Senyor nostre.

(Rm 8,32-39)

Preguem: Pare nostre, et demanem que res ni ningú ens separi de l'amor de Crist, i que el fet de saber que som febles i pecadors no ens allunyi de Jesús, sinó que ens faci encara més viu el desig de sentir la seva abraçada amorosa.

Crist s'encarnà per nosaltres els homes i per la nostra salvació... L'encarnació no significa només que Deu ve a fer com un capbussó en el nostre món, per a tornar-ne a sortir gloriós a la mirada de tothom. A través de l'encarnació del seu Fill, Déu ens diu: us estimo tant, que no puc viure sense vosaltres: vull viure entre vosaltres, perquè vegeu com heu de viure, estimant-vos com jo estimo...

Això es la nostra salvació, assimilar-nos al Crist, Adherir-nos i incorporar-nos al que el Crist és i significa.

(Simeó) va anar, doncs, al temple, guiat per l'Esperit, i quan els pares entraven amb l'infant Jesús per complir amb ell el que era costum segons la Llei, el prengué en braços i beneí Déu dient:

Ara, Senyor, deixa que el teu servent se'n vagi en pau, com li havies promès. Els meus ulls han vist el Salvador, que preparaves per presentar-lo a tots els pobles: llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el teu poble.

(Lc 2, 27-32)

Preguem: Senyor, que la força del teu Esperit ens ajudi a refer les nostres forces malmeses pel rebuig del teu Amor, i aconseguim retrobar el teu Amor salvador.

6. *Jesús salvador*

Jesús és el testimoni de l'amor del Pare i el referent de com hem de restablir la comunió entre nosaltres i amb el Pare. Jesús, ell mateix, és la "Bona Notícia".

Aquest és el testimoni apostòlic que ha arribat fins a nosaltres: nosaltres l'hem rebut, l'hem acollit, i ens sentim cridats a compartir-lo i a transmetre'l: Jesús és la Bona Notícia, Jesús és l'Evangelí.

Llavors Pere prengué la paraula i digué: Ara veig de veritat que Déu no fa distinció de persones, sinó que es complau en els qui creuen en ell i obren amb rectitud, de qualsevol nació que siguin. Ell va enviar la seva paraula als israelites, anunciant la bona nova de la pau que arriba per Jesucrist, el qual és Senyor de tots els homes.

Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan prediqués a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va ungir amb l'Esperit Sant i amb poder, i com va passar fent el bé i guarint tots els oprimits pel diable, perquè Déu era amb ell.

Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Ells el van matar penjant-lo en un patíbul, però Déu el ressuscità el tercer dia.

(Ac 10,34-40)

Preguem: Pare nostre, et donem gràcies perquè ha arribat fins a nosaltres la Bona Notícia de l'Evangelí que és Jesús. Et demanem Pare, que també nosaltres passem per la vida fent el bé per tal que així, molts arribin a conèixer Jesús com nosaltres l'hem conegut.

7. *Els parlava del regne amb paràboles*

Hem fet una breu referència a la paràbola del fill pròdig, que jo consideraria com el lloc central de la revelació de Déu en el Nou Testament. Podríem acudir a altres paràboles, per veure com el Regne és tot gratuït, tot donat de Déu, i al mateix temps tot responsabilitat nostra.

Els pobres d'esperit, que tenen necessitat de Déu, que cerquen la salvació, que se saben pecadors, aquests són els qui obtindran la benaurança: "Benaurats els pobres d'esperit".

... paràboles de la gratuïtat de la salvació, com la paràbola del fariseu i el publicà... El fariseu és l'home que creu que pot comprar

Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà... El germà gran s'indignà... El pare li contestà: Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

(Lc, 15, 11-32)

El fariseu, dret, pregava així en el seu

Déu i pot comprar la salvació amb els seus mèrits, amb les seves bones obres. En el fons, no creu en la bondat infinita de Déu i del seu amor: només creu en si mateix i en els seus mèrits.

... el que Déu vol, no és que es compleixi, només, la lletra d'un manament ... el que és important és l'actitud total del cor.

Déu no es pot acostar amb res més que amb el nostre cor, tot el nostre cor. Tot.

interior: Déu meu, et dono gràcies perquè no sóc com els altres homes, lladres, injustos, adúlter, ni sóc tampoc com aquest publicà"... Però el publicà, de lluny estant, no gosava ni aixecar els ulls al cel, sinó que es donava cops al pit, tot dient: Déu meu, sigues-me propici, que sóc un pecador.

(Lc, 18, 9-14)

Preguem: Senyor, t'ofereixo el nostre cor, que serveixi per a acollir els qui ens envolten com el pare de la paràbola del fill pròdig acull el seu fill retrobat, de manera misericordiosa, gratuïta, sincera, sense condicions.

CANTS

- El Senyor et restaura/ Déu no està pas lluny./ El Senyor ve a trobar-te,/ ve a trobar-te (T 140)
- Déu, que tot el que penso s'orienti vers tu./ En tu hi ha la llum, no m'oblides mai./ En tu hi ha l'ajut, en tu hi ha la paciència./ No comprenc encara els teus camins/ prò tu coneixes el camí per a mi. (T 139)
- Oh Crist, Senyor Jesús (T 60)
- Nada te turbe, nada te espante;/ quien a Dios tiene nada le falta./ Nada te turbe, nada te espante:/ sólo Dios basta. (T50)
- Que n'és de bo confiar en el Senyor/ i esperar en el Senyor (T35)
- Jesús el Crist,/ la llum del meu cor,/ no permetis que em parli la foscor./ Jesús el Crist,/ la llum del meu cor,/ fes que pugui acollir el teu amor. (T 9)
- **Torna, torna, oh fill meu no és massa tard/ Torna, torna, sempre t'he estat esperant**
  - 1-Cerca el Pare, és a casa: *Oh fill meu no és massa tard/ dia a dia, i nits també: Sempre t'he estat esperant*
  - 2-El meu cor està canviant: *Oh fill meu no és massa tard/ i ja és temps d'anar endavant: Sempre t'he estat esperant*
  - 3-El Pare em veu, se'm llença al coll: *Oh fill meu no és massa tard/ Als braços del Pare, jo tot sol: Sempre t'he estat esperant*